

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Cinema negre vora el Rialto

La trama: Venècia. Patrick Donovan jove i atractiu autenticador d'obres d'art arriba a la ciutat per certificar el quadre *La tempesta* del Giorgione, on es ben rebut pel director del Museu de l'Accademia i la seva filla, però roben el quadre i es desencadena una misteriosa cadena d'assassinats.

La pel·lícula: El cinema europeu malda per fer-se un lloc a les seves sales, ocupades gairebé en exclusiva per productes *made in Hollywood*. Una resistència numantina sense massa futur. No obstant, gràcies a les televisions (obligades per decret a subvencionar en un 5% dels seus pressupostos el cinema produït a l'Europa comunitària) es prova allò de que la unió fa la força. És la política de les coproduccions que es projecten ara en digital. *Tempesta* seria el resultat de cinc esforços mancomunats (vegin la fitxa tècnica), sota guió i direcció anglesa, que han adaptat la novel·la *La tempesta* de l'asturià Juan Manuel Prada, Premi Planeta 1997. Es tracta d'una complicada història de falsedats i mentides: falsificacions d'obres pictòriques, negocis inconfessables, traïcions tèrboles, corrupcions ominoses i

amors no del tot nets, si de cas de cinema negre, segons la tradició del gènere. Paul Tickell ho dirigeix amb híbrida professionalitat. Dóna la impressió que vol acontentar tothom, fórmula infalible per no acontentar ningú. En conseqüència, *Tempesta* tot just si arriba a tronada d'estiu. Basant-se en l'atractiu misteriós i romàntic de la ciutat dels canals, el relat bascula entre la postal turística, les persecucions pels laberints dels carrers crepusculars, humits pel Canaletto, rampells de carnaval, festes orgiàstiques d'escola de monges, a l'encalç d'una intriga que no ho és tant intrigant com caldria. Coherent amb el tema que proposa (ull viu: que no t'encolomin gat per llebre), el film es falsifica a si mateix: segons que sembla no s'ha rodat a Venècia sinó als estudis de Luxemburg, en el mateix decorat de *La jove de la perla* i *El mercader de Venècia*. Coproducció obliga: actors anglesos (Scott Williams, Malcom McDowell), holandesos (el *bladerunner* Rutger Hauer), l'argentina Natàlia Verbeke, el ianqui Paul Guilfoyle, fan versemblant l'enrenou.

La frase: "Potser sí que estic boig, però és que ho he de fer per ella", conclou el tràgic enfiat que és Scott Williams. Negritud i *femme fatale*.

La recomanació: Qui es mor pel cinema negre tintat de blau marí i amb màscares hipòcrites s'ho pot passar moderadament bé.

Tempesta

Director: Paul Tickell.

Intèrprets: Scott Williams,
Natalia Verbeke, Rutger
Hauer. Luxemburg-Holanda-
Itàlia-Regne Unit-Espanya,
2005. 110'. Rambla